

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200558
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6121200558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, IČO: 37 927 795, advokát so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Mýtna 48, proti žalovanej: P. M., D.. XX.XX.XXXX, N. Ď. XXX, XXX XX Ď., právne zastúpená: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námeste 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, v konaní o zaplatenie 2.051,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou postúpenou tunajšiemu súdu dňa 22.04.2021 Okresným súdom Banská Bystrica sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.051,02 eur s príslušenstvom V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „právny predchodca žalobcu“) poskytol žalovanej na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 31.03.2015 úver vo výške 3.890,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou dojednaným mesačných splátok. Žalovaná však svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok, pričom žalovaná aj napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatila. Právny predchodca žalobcu v súlade s zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy v súlade s Všeobecnými obchodnými podmienkami - Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa vyhlásil ku dňu 09.05.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s výzvou na zaplatenie bola žalovanej doručená dňa 18.05.2018 v súlade s Všeobecnými obchodnými podmienkami - Doručovanie a vyhlásenie klienta. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7 dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, dostala sa tak od 26.05.2018 do omeškania. Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., teda žalobcom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru postúpená žalobcovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 25Up/6/2021 zo dňa 07.01.2021, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná podala proti uvedenému platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že žalobca neuniesol žiadne skutkové tvrdenia, že by postupca splnil svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb., t.j. že

riadne doručil predmetnú výzvu žalovanej. Rovnako žalobca neuniesol skutkové tvrdenie, že by právny predchodca doručil alebo aspoň odoslal žalovanej výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej žalobca nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia alebo neoznačil dôkaz o tom, že by oznámenie o postúpení bolo žalovanej doručené alebo aspoň odoslané. Žalovaná namietla aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v tomto konaní, nakoľko postúpenie pohľadávky je neplatné z dvoch dôvodov, a to pre rozpor s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona o bankách, kedy predpokladom na postúpenie pohľadávky je, že ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo, že pôvodný veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom termín konečnej splatnosti bol určený na deň 11.03.2021. Právny predchodca žalobcu tak nevyhlásil predčasnú splatnosť z dôvodu, že dojednanie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť nebolo platné. Ďalej uviedla, že sa s Obchodnými podmienkami na ktoré odkazuje žalobca oboznámila až v priebehu tohto konania a namietla nesprávnu inkorporáciu Obchodných podmienok do Zmluvy o úvere, nedostatok individuálnosti v dojednaní práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka prostredníctvom Obchodných podmienok a uviedla, že účelom Obchodných podmienok je zakotvenie výhradne vedľajších dojednaní a nie nárokových noriem. Žalovaný neuviedol skutkové tvrdenia o tom, že by výzva v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola žalovanej doručená. Zároveň namietla obsahovú stránku výzvy, ktorú považuje za neurčitú a neplatnú a žalovaný konal v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti je pre rozpor so zákonom neplatné a keďže konečná splatnosť mala nastať až 11.03.2021 a keďže nedošlo k platnému zosplateniu úveru, tak aj postúpenie je neplatné pre rozpor so zákonom. Ďalej poukázala na bezúročnosť a bezpoplatkovosť, rozporovala výšku úveru a uviedla, že úver vo výške 3.890,- eur na svoj účet nikdy neprijala. Uviedla, že žalovaná má voči žalobcovi na započítanie spôsobilú pohľadávku, nakoľko zo samotnej zmluvy ako aj z priloženej žiadosti vyplýva, že žalovaná žiadala o splatenie záväzkov vo VÚB, a.s., a to pôvodných spotrebných úverov. Preto žiadala, aby súd žalobu žalobcu zamietol.

3. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril a uviedol, že aktívnu legitimitáciu preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo zaslané žalovanej doporučené pod špecifikovaným číslom zásielky, čo preukazuje podacím hárkom. Relevantným oznámením o postúpení riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitimitáciu v konaní a poukázal na rozhodnutie NS SR. Rovnako uviedol, že predložil výzvu právneho predchodcu, čím preukazuje postúpenie v súlade so zákonom. Spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 22.03.2018 označenej ako „Tretia upomienka“ bol súdu predložený aj podací hárk, z ktorého je podľa žalobcu zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú, a to pod číslom zásielky bližšie špecifikované.

4. Žalovaná sa podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.05.2021 vyjadrila a uviedla, že dňa 12.04.2021 nadobudol právoplatnosť rozsudok KS ZA 11CoCsp/51/2020 - 233 zo dňa 22.12.2020, ktorý potvrdil rozsudok tunajšieho súdu č. k. 24Csp/61/2019 - 192 zo dňa 06.08.2020, ktorým určil, že úver poskytnutý žalovanej v tomto konaní, žalobcom v tomto konaní na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ s reg. č. 003384811300315 zo dňa 31.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.05.2021 a uviedla, že v súvislosti s upozornením ust. § 53 ods. 9 OZ nové prostriedky procesného útoku a odkazuje na dokumenty, ktoré podľa žalobcu preukazujú splnenie predmetnej povinnosti, pričom ide o neprípustnú zmenu žaloby a súd na ne podľa žalovanej nemôže prihliadať. V súvislosti s oznámením o postúpení pohľadávky, žalobca tvrdí nové prostriedky procesného útoku a odkazuje na dokumenty, ktoré podľa žalobcu preukazujú aktívnu legitimitáciu, avšak vo vzťahu k týmto novým skutkovým tvrdeniam ide o neprípustnú zmenu žaloby. Žalobca teda podľa žalovanej neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že by oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené, neuniesol dôkazné bremeno o svojej aktívnej legitimitácii, a preto je nutné žalobu zamietnuť.

5. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu zo dňa 14.07.2021, že žalovaná neuvádza žiadne skutočnosti spochybňujúce nárok žalobcu, pričom k tvrdeniam žalované sa vyjadrili v podaní zo dňa 21.04.2021. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, v prílohe predložili listiny z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informáciu.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 23.09.2021, ktorého sa nezúčastnila žiadna zo strán konania. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a žiadali vykonať pojednávanie v ich neprítomnosti. Žalovaná a jej právny zástupca sa písomne ospravedlnili podaním zo dňa 23.09.2021. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu,

jeho právneho zástupcu, žalovanej a jej právneho zástupcu. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými do spisu, a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. I. 4, žiadosťou o flexipôžičku č. I. 8, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. č. I. 12, pokusom o zmier zo dňa 22.03.2018 s poštovým podacím hárkom č. I. 29, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 10.05.2018 s doručenkou, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 07.09.2020 č. I. 33, výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 07.09.2020 č. I. 34, európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere č. I. 60, cenníkom VÚB, a.s. - občania č. I. 63 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 31.03.2015 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru flexipôžička č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3.890,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 71 mesačných splátkach vo výške 82,04 eur mesačne, so splatnosťou k 11. dňu v mesiaci, pri fixnej úrokovej sadzbe 14,40 % ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru 77,80 eur, s čerpaním úveru jednorazovo dňa 31.03.2015, pričom prvá splátka bola zročná 11.05.2015 a posledná 11.03.2021. Výška RPMN bola 16,48 %, a celkové náklady dlžníka vo výške 2.012,59 eur, celková čiastka bola vo výške 5.902,59 eur. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaná si povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy neplnila riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.03.2018 vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Doručenie uvedenej výzvy preukazoval žalobca predložením podacieho hárku. Právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 10.05.2018 predčasnú splatnosť úveru, v zmysle listu zo dňa 10.05.2018, ktorý týmto dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 2.715,39 eur z toho istina 2.544,31 eur, ktorá sa úročí počnúc najbližším dňom úrokovou sadzbou z omeškania v zmysle Zmluvy o úvere až do jej zaplatenia, úroky 159,08 eur a poplatky 12,- eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy, pričom táto zásielka bola doručená žalovanej dňa 18.05.2018. V zmysle oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že od dátumu prevzatia tohto oznámenia je povinná plniť všetky povinnosti postupníkov, nakoľko došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky.

7. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

9. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa čl. V písm. b) Zmluvy o úvere, v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami: vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak

je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ch zaplatenie vyzvaný.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len ako „zákon č. 483/2001 Z. z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Zmluva o úvere je považovaná za tzv. absolútny obchod, avšak je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy v pozícii spotrebiteľa a žalobca v pozícii dodávateľa/veriteľa. V zmysle uvedeného mal súd za to, že je potrebné na vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovaným použiť primárne špeciálny predpis, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak tento špeciálny zákon určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, a to na základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadne ďalšie použitie noriem práva obchodného, tzn. že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch.

18. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Pod pojmom aktívna legitímácia je nutné chápať hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva jeho právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere dňa 31.03.2015, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 3.890,- eur. Pokiaľ ide o žalovanou namietané postúpenie pohľadávky, neplatné zosplatenie a samotné doručenie listiny zo dňa 22.03.2018 ako aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť, súd uvádza, že žalobca v priebehu konania predložil súdu listinu označenú ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 22.03.2018 spolu s podacím hárkom, listinu označenú ako Oznámenie o postúpení

pohľadávky zo dňa 09.07.2020. Pokiaľ ide o výzvu v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je z toho ustanovenia zrejme, že veriteľ je povinný upozorniť spotrebiteľa na skutočnosť, že je v omeškaní s platením niektorej splátky a upozorniť ho na možnosť zosplatnenia úveru, pričom k zosplatneniu nemôže dôjsť skôr ako po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú by žalobca mohol úver zosplatiť. Zároveň od výzvy, ktorou veriteľ upozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia úveru nemôže pred zosplatnením uplynúť menej ako 15 dní, tak aby došlo k platnému zosplatneniu v súlade so zákonom, pričom túto možnosť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka má veriteľ iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd má za to, že medzi stranami zo Zmluvy o úvere bola možnosť mimoriadnej splatnosti dohodnutá riadne a teda platne v samotnej Zmluve o úvere a to v čl. V písm. b) Zmluvy o úvere, nakoľko druhá časť vety riadne korešponduje s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda ak je dlžník v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený úver zosplatiť, ak bol pred tým, aspoň 15 dní žalovaný na túto možnosť upozornený. Pokiaľ ide o samotné upozornenie pred zosplatnením v zmysle podania označeného ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 22.03.2018, ktorej doručenie žalobca preukazoval podacím hárkom, súd zastáva názor, že podací hárok iba preukazuje skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, avšak nie je dôkazom o tom, že prepravca túto zásielku skutočne doručil do dispozície adresáta (žalovanej). Odovzdanie zásielky na poštovú prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listina bola skutočne doručená do schránky adresáta a bola mu k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň pokiaľ ide o samotný podací hárok, z jeho obsahu nie je preukázané, že sa v zmysle tohto podacieho hárku doručovala zásielka, obsahom ktorej by bola výzva, resp. podanie označené ako Tretia upomienka - pokus o zmier. V súvislosti s uvedeným súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. A teda rozhodné v danom prípade je to, aby sa doručovaná zásielka dostala do dispozičnej sféry adresáta, a aby sa tento mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Potom preukázanie skutočnosti, že určitá zásielka bola podaná na pošte podacím hárkom, teda bola odovzdaná poštovému prepravcovi nie je dôkazom o tom, že táto zásielka bola skutočne odovzdaná do sféry adresáta, ale je len dôkazom o tom, že bola odovzdaná do sféry poštového prepravcu. Nakoľko žalobca v konaní doručenie predmetnej výzvy preukazoval podacím hárkom, a nie riadnou doručenkou podpísanou žalovanou, potom vzhľadom na uvedené, má súd za to, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to, že listina označená ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 22.03.2018, ktorou mal žalovanej oznámiť, že je v omeškaní so splácaním splátok, by sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, teda nepreukázal, že by k uplatneniu práva vyhlásiť úver za predčasne splatný v celosti došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je nevyhnutné, aby veriteľ spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Bez splnenia tejto povinnosti nemôže žalobca žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky tak ako je to upravené v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovanej bola doručená výzva v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením, právny predchodca žalobcu nemohol pristúpiť k zosplatneniu úveru v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka v súlade so zákonom a teda nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru.

20. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu žalobcu, súd poukazuje na ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, na ktoré poukazuje aj samotné ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom je možné previesť na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pokiaľ ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol v zmysle predmetnej zmluvy stanovený na 11.03.2021, pričom k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť ku dňu 14.02.2020 alebo sa táto pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, teda došlo k jej zosplatneniu. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal zosplatnenie pohľadávky v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho je takéto zosplatnenie neplatné, neboli s poukazom na vyššie uvedené ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. splnené podmienky na to, aby bola pohľadávka z tohto úveru postúpená na žalobcu. Navyše vzhľadom na to, že veriteľom zo Zmluvy o úvere (právnym predchodcom žalobcu) je bankový subjekt, a to Všeobecná úverová banka, a.s., je nutné v prípade postúpenia pohľadávky aplikovať ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý vo svojom ust. § 92 ods. 8 uvádza, že ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd však v konaní

nemal preukázané, že by zo strany žalobcu, prípadne jeho právneho predchodcu došlo k naplneniu predpokladov uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a preto v súbehu so skutočnosťou, že žalobca v konaní nepreukázal, že by došlo k riadnemu zosplatneniu úveru a v nadväznosti na uvedené nepreukázal ani doručenie písomnej výzvy pôvodného veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. žalovanej, má súd za to, že žalobca nenadobudol aktívnu legitimáciu v dôsledku postúpenia pohľadávky voči žalovanej, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ ide o namietanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o úvere súd poukazuje na žalovanou predložené rozhodnutie tunajšieho súdu č. k. 24Csp/61/2019 zo dňa 06.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoCsp/51/2020 - 233 zo dňa 22.12.2020.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.